

استغفاهای دنباله‌دار

هاشمی البته با این وضعیت بیگانه نبود. او چند سال قبل در معیت سوچک این مشکلات را دیده بود اما وضعیت فعلی حتی با آن دوران تفاوت‌های اساسی داشت و کمبود امکانات و فشنگ شرايط را بسیار دشوارتر کرده بود. در همین ایام تیم ملی ایران با هدایت هاشمی ۶ سهمیه المپیک را کسب کرد تا سرمربی تیم ملی خیلی زود تأثیر خود را در تیراندازی ایران نشان دهد.
نجمه خدمتی، آرمینا صادقیان و هانیه رستمیان در بخش ۱۰ متر تپانچه بادی زنان، فاطمه کرم‌زاده در بخش ۵۰ متر تفنگ سه وضعیت زنان و مهیار صداقت در بخش ۵۰ متر تفنگ سه وضعیت مردان و جواد فروغی در بخش ۱۰ متر تپانچه بادی مردان، سهمیه المپیک توکیو را به صورت قطعی کسب کردند.

با وجود این موفقیت‌ها در شرایط سخت، کرونا ضربه نهایی را به پیکره رنجور تیراندازی وارد کرد. پیش از کرونا تیم ملی تیراندازی با سفر به کشورهای خارجی و اردوهای برون مرزی تلاش می کرد آثار تحریم را کمرنگ‌تر کرده و با حضور در کمپ‌های بین المللی نظیر هانوفر شرایط تمرینی استاندارد را ولو برای یک مدت کوتاه و موقت داشته باشد اما با توجه به ویروس منحوس کرونا این امکان نیز از تیراندازان گرفته شد تا تمرینات خشک و انفرادی در قرنطینه تنها برنامه ملی پوشان باشد؛ آنچه تیراندازان را از برنامه از پیش تعیین شده فرسنگ‌ها عقب انداخت و آمادگی آنها را کاملاً تحت الشعاع قرار داد.
ملی پوشان ایران، به دلیل کمبود فشنگ به صورت خشک و بدون فشنگ تمرین می کنند؛ یعنی به عبارت عامیانه اینکه فقط ادای تیراندازی را درمی آورند! این شرایط سبب شده تا هاشمی سه بار استعفاي خود را به فدراسیون اعلام کند. دو بار نخست با مذاکره و وعده رفع و رجوع شد اما هاشمی این بار کوتاه نیامده

ورود کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش

فدراسیون چندین بار با هاشمی مذاکره کرده اما او که از عدم برآوردۀ شدن وعده‌های قبلی فدراسیون دلخور است، پیشنهاد تمدید قرارداد و بازگشت به تیم ملی را نپذیرفته. اتفاقی که سبب شده در یک ماه اخیر تمرینات تیم ملی به شکل تق و لبق و با حضور مرضیه طالبی مربی تیم دانشجویان پیگیری شود. بعد از چند هفته بلا تکلیفی، کمیته ملی المپیک و شخص رضا صالحی امیری به عنوان رئیس این کمیته به همراه نصرالله سجادی رئیس کاروان ایران در توکیو به ماجرا ورود کردند تا بلکه این مشکل را با پادرمیانی حل کنند. در این میان وزارت ورزش و جوانان و مهین فرهادی‌زاد معاونت ورزش زنان نیز وارد گود شدند تا این ماجرا فیصله پیدا کند. تا به امروز سه جلسه با حضور هاشمی و مدیران ورزش ایران برگزار شده اما هنوز هیچ نتیجه خاصی حاصل نشده و ظاهراً هاشمی، سرسخت‌تر از آن است که با وعده و وعید کوتاه آمده و به تیم ملی بازگردد.

تنها خواسته او تأمین امکانات و تجهیزات و به طور مشخص فشنگ است؛ مشکلی که حل آن آسان نیست و با توجه به تحریم‌های سفت و سخت و البته شرایط اقتصادی بغرنج و قیمت افسار گسیخته دلار نمی‌توان از آن برآوردۀ کرد.

در این میان مسئولین ورزش هر کدام به نوبه خود تلاش می کنند تا ماجرا را فیصله دهند اما تا به امروز توفیقی حاصل نشده.

رضا صالحی امیری رئیس کمیته ملی المپیک این اختلاف نظر را حل‌شده می‌داند و می‌گوید: ما یک جلسه طولانی با خانم هاشمی و آقای دادگر داشتیم و صحبت‌های هر دو را شنیدیم. سرمربی تیم تقاضاهایی دارند که بحق است اما خانم هاشمی این را بدانند که باید با توجه به شرایط مملکت درخواست داشته باشند. وقتی کشور ما در تحریم است و هیچ

و قصد ادامه همکاری ندارد. به ویژه اینکه قرارداد او تا پایان المپیک ۲۰۲۰ اعتبار داشته و حالا با تعویق المپیک باید برای یک سال دیگر تمدید شود اما او با این شرایط بغرنج حاضر به تمدید نیست.

الهام هاشمی نخستین بار در آبان سال ۹۸ به دلیل نارضایتی اش از امکانات استعفا داد اما به اصرار ملی پوشان پذیرفت که تا پایان المپیک توکیو کنار آنها بماند. آن روزها هنوز ویروس منحوس نیامده بود و قرار بود المپیک در سال ۲۰۲۰ برگزار شود. او بار دوم در دی ماه سال ۹۸ و باز هم به دلیل فراهم نشدن امکانات لازم از سمت خود استعفا داد اما این بار هم با اصرار مسئولین فدراسیون تیراندازی در سمت خود باقی ماند. هاشمی حالا برای سومین بار و به دلیل بدهدیی مدیران و عدم امکانات، نمی‌خواهد با تیم ملی تیراندازی همکاری کند. هاشمی در این مدت از بحث کمبود فشنگ و مهمات گرفته تا عدم پرداخت حقوق به ملی پوشان المپیک، نبود برنامه برای مسابقات آزاد و لیگ، برگزاری اردوهای بی کیفیت و در آخر هم دستمزد خودش با دادگر در کشمکش بوده و هرگز هم از سمت فدراسیون توجهی به درخواست‌های وی وجود نداشته است. او خواستار تأمین امکانات از سوی فدراسیون است و تأکید می‌کند با این شرایط هیچ چشم‌اندازی برای موفقیت در دسترس نیست و نمی‌توان به المپیک امیدوار بود. هاشمی در این باره می‌گوید: تمام بحث من این است که این شرایط، در شان یک تیم المپیکی نیست. تیراندازان ما از حداقل حقوق یک ورزشکار تیم ملی هم برخوردار نیستند چه رسد به شرایط تیمی که برای المپیک آماده می‌شود.

سرمربی تیم ملی تفنگ درباره شروط فنی اش برای ادامه همکاری با فدراسیون تیراندازی گفت: خواسته‌های من تأمین مهمات و تجهیزات

و نیاز شینگنی برای آن صادر نمی‌شود، چطور ما باید فشنگ و مهمات تهیه کنیم؟ ما هزینه خریداری فشنگ را از آلمان می‌دهیم اما باید راه سفر به این کشور باز باشد که آن را خریداری کنیم. درباره حقوق هم گفتیم قبلاً ۱۰ میلیون می‌گرفتید حالا این مبلغ را ۲۰ میلیون کنید. حرف‌های ایشان درست است اما در شرایط عادی کشور، نه در این اوضاع تحریم و کرونا. ما

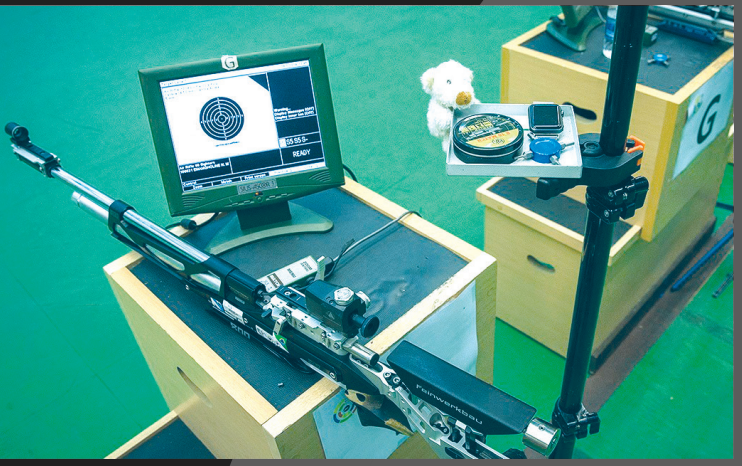
از ایشان خواستیم که شرایط را درک کنند و تمرینات را شروع کنند. نصرالله سجادی رئیس کاروان اعزامی ایران به المپیک توکیو درباره این جلسه و وضعیت الهام هاشمی به یک توضیح کوچک اکتفا می‌کند: بیشترین مسأله مربوط به بحث اجرایی است و ما کمک می‌کنیم که مسائل به وجود آمده حل شود. سعی کردم تمام صحبت‌های خانم هاشمی را بشنوم و با هم در مورد مشکلاتی که دارند، گفت‌وگو و هم‌فکری کردیم تا به نتایج مثبتی برسیم.

ظاهره طاهریان نایب رئیس اول کمیته ملی المپیک مسئولیت کامل این ماجرا را به عهده فدراسیون می‌داند: در جلسات مواردی مطرح شده و با دو طرف صحبت کردیم، مسئولیت ورزشکاران و مربیان به عهده فدراسیون است و در نهایت فدراسیون است که تصمیم می‌گیرد. حتی سجادی سرپرست کاروان ورزشی ایران در المپیک توکیو هم با دادگر و الهام هاشمی جلسه داشته تا این قضیه حل شود. باید همه چیز را فراهم کنیم تا تیراندازان زیر نظر مربیان تمرین کنند. اگر ما جلساتی را برگزار کردیم تنها به فکر حل مسأله هستیم و قصد مداخله نداریم. اختلاف نظراتی بین هاشمی و دادگر وجود دارد که امیدواریم حل شود. باید مسیرهای مختلفی را آزمایش کنیم تا به یک راه حل درست برسیم. مهین فرهادی‌زاد معاون زنان وزیر ورزش اما با قاطعیت از برگشت هاشمی می‌گوید: در جلسه‌ای

مورد نیاز تیم، رسیدگی بیشتر به وضعیت تدارکات تیم ملی، شروع سریع‌تر مسابقات داخلی ولیگ، تغییر در بعضی از شیوه نامه‌های انتخابی و رنکینگ، پشتوانه‌سازی برای تیم ملی و مسائلی از این قبیل است. البته پیگیری‌ها و حمایت‌هایی در این موارد از سوی رئیس فدراسیون انجام شده اما به هیچ وجه کافی نیست.

وی افزود: گله‌هایی هم از نحوه برخورد دوگانه مسئولان ورزش کشور با موفقیت‌های قهرمانان تیراندازی در مقایسه با رشته‌های دیگر ورزشی داشتیم. چنان‌که می‌بینیم رکوردشکنی‌های کشوری بعضی از رشته‌ها با تشویق‌هایی حتی از سوی کمیته ملی المپیک انجام می‌شود و رکوردشکنی‌های قهرمانان ما حتی در مسابقات جهانی هم نادیده گرفته می‌شود. هستند تیراندازانی که هنوز بابت کسب سهمیه المپیک پاداشی دریافت نکرده‌اند!

تیراندازان ملی پوش که این روزها دغدغه بزرگی برای تمرین دارند برای بازگرداندن سرمربی و تأمین تجهیزات دست به کار شدند و با علی دادگر، رئیس فدراسیون صحبت کردند اما تا به امروز اتفاقی نیفتاده و بعد از آن تیراندازان، هم تمرین را ترک کردند و هم روزه سکوت گرفته‌اند اما مصاحبه نکردن نتهارویه ملی پوشان نیست و مسئولان فدراسیون هم جواب هیچ تلفنی را نمی‌دهند.

که برگزار شد، مشکلات بین فدراسیون و سرمربی تیم ملی تیراندازی مطرح شد، مشکل خاصی نیست، شک نکنید هاشمی برمی‌گردد. البته درباره این مسائل رئیس فدراسیون تیراندازی باید پاسخگو باشد.

مهدی علی‌نژاد معاون ورزش قهرمانی وزارت ورزش درباره بحث جدایی هاشمی موضع جدی‌تری دارد: موضوعات داخلی در فدراسیون تیراندازی به وجود آمده و برای همین جلساتی در وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک با حضور خانم هاشمی و مسئولین فدراسیون برگزار شده. تلاش می‌کنیم شرایط به گونه‌ای پیش برود تا ما از همه ظرفیت‌های‌مان استفاده کنیم. اگر بخواهیم در رشته‌ای مثل تیراندازی موفق باشیم الان وقت اختلاف و مواردی مشابه نیست. الان باید همه همت را بگذاریم تا بهترین نتیجه را در المپیک ۲۰۲۰ برای تیراندازی رقم بزنیم.

با توجه به اظهارات مسئولین کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش در مسأله تیم ملی تفنگ که مبنی بر ادامه همکاری و تأمین خواسته‌های هاشمی بود، مسئولان فدراسیون تیراندازی در مقابل مشکلات موجود هیچ موضعی ندارند و فقط سکوت کرده‌اند؛ سکوتی که به نظر می‌رسد رضایتی بر اتمام حضور الهام هاشمی در تیم ملی تفنگ باشد؛ به ویژه اینکه حل مشکلات و خواسته‌های هاشمی در شرایط فعلی به نظر غیر ممکن می‌آید.

برای عدم تمدید قرارداد به من حق بدهید

تنها خواسته‌ام تأمین امکانات و بهبود وضعیت ورزشکاران است

وضعیت همه قطعات سلاح باید تعویض شوند. لباس و بقیه ملزومات جای خود دارد؛ در حالی که تپانچه داستان کاملاً متفاوتی دارد.

در تمرینات تیم ملی، تپانچه تنها دو نفر المپین این رشته حضور دارند که فقط یک نفر از آنها برای تمرین تپانچه ۲۵ متر نیاز به فشنگ دارد در حالی که در رشته تفنگ، ۱۰ تیرانداز تمرین می‌کنند که ۹ نفر آنها رشته سه وضعیت را هم تمرین می‌کنند (البته با روزی ۳۰-۲۰ فشنگ). حتی اگر تنها المپین‌های تفنگ را در نظر بگیریم هر ۴ نفر المپیکی ما به فشنگ کاملاً دقیق و باکیفیت طبق توضیحاتی که داده شد، نیاز دارند و برای وضعیت‌های درازکش و به زانو هر روز باید همه محیط را خودشان ضد عفونی کنند تا بتوانند در وضعیت‌های مختلف تمرین کنند. مسائل بسیار زیاد است.

همچنین ریاست محترم فدراسیون قول خرید سلاح به قهرمانان المپیکی تپانچه را دادند. المپیک قرار بود امسال برگزار شود! خوشبختانه من سال گذشته با مذاکراتی که با کارخانجات سلاح داشتم برای همه المپیکی‌هایمان تفنگ بادی آخرین مدل را از یکی از کارخانه‌ها به صورت رایگان و از دیگری نیم‌بها خریداری کرده بودم که البته همان نصف‌بها هم توسط خود ورزشکاران پرداخت شد. بماند که لباس و خیلی از امکانات دیگرشان را هم شخصاً خریداری کرده‌اند. دیدگاه ریاست محترم فدراسیون نیاز به تعمق ویژه‌ای دارد که چه زمانی این قول را تنها به تپانچه‌ای‌ها می‌دهند و ورزشکاران این رشته را در دفترشان ملاقات می‌کنند و به آنها پاداش می‌دهند در حالی که چند هفته پیش، از ملاقات قهرمانان تفنگ سر باز زدند!

من صحبت‌های بسیار زیادی دارم که با تشکر ویژه از مسئولان رده بالای ورزش کشور که برای این کار وقت گذاشتند به آنها اشارتی داشته‌ام، به این امید که برای عدم تمدید قراردادم به من حق بدهند؛ زمانی که از درآمد چند هزار دلاری و خیلی از مزایای دیگر صرف‌نظر می‌کنی به این امید که در این شرایط سخت در کنار قهرمانان کشور خودت باشی و بعد به خاطر درخواست بدیهیاتِ امکان تمرین باکیفیت برای ورزشکاران المپیکی، شخص اول فدراسیون که چند ماه پیش به خاطر موفقیت‌های به دست

آمده توسط قهرمانان تفنگی گریه می‌کرد، حالا موفقیت‌های آنها را زیر سؤال می‌برد و یاد حالی که من مطلقاً صحبتی از دستمزدم نداشته‌ام، حقوق ۱۱ میلیون تومانی من را بسیار بالاتر از بقیه سرمربیان رشته‌های دیگر معرفی می‌کند. متأسفم برای ورزش کشوری که در آن حقوق ۱۰ میلیون تومان خط فقر است، سرمربیان تیم‌های ملی از زیر خط فقر زندگی می‌کنند (طبق فرمایش ریاست محترم فدراسیون تیراندازی) که فراموش کرده‌اند در مورد مربی درجه A جهان که حقوقش به دلار بوده، قضاوت می‌کنند و می‌دانند تنها خواسته‌ام اقدام جدی‌تر و به موقع برای تأمین امکانات و بهبود وضعیت ورزشکاران بوده و نه حقوق خودم!

فشنگی که از اردیبهشت تا مرداد که بحث تمدید قرارداد من پیش آمد، حتی برای مجوز ورودش هم اقدام لازم انجام نشد یا خرید ساچمه که بالاخره چند هفته پیش عملی شد و خیلی مسائل دیگر که در صورت حضور افراد باید فنی لازم در فدراسیون می‌توانست به موقع انجام شود تا کار رشته تفنگ را که قرار است برای حضور موفق در المپیک آماده شود، به اینجا نکشاند.